

[Socialministeren]

eller hos en plejefamilie, på en særlig daginstitution eller i den formidlede dagpleje eller aflastning i hjemmet i form af en hjemme-hjælp. Det er imidlertid min opfattelse, at der kan være behov for en udbygning af aflastningsmulighederne. Dette bør ske med koordinerende bistand fra amtskommunernes side inden for de nævnte aflastningsmuligheder på døgninstitutioner, daginstitutioner og ved bistand i hjemmet. Der bør med henblik herpå søges etableret en samordning af finansieringen mellem de kommunale og de amtskommunale ydelser, og det kan derfor på lidt længere sigt overvejes at harmonisere betalingsreglerne.

Kommissionens flertal er enigt i intentionerne bag de ændrede kriterier for økonomisk bistand til familier med hjemmeboende handicappede småbørn, men er usikkert på, hvilke konsekvenser kriterierne vil få i praksis. Kommissionen har konstateret, at jeg har udtalt, at det ikke er meningen, at ét eneste handicappet barn skal sendes på institution, fordi forældrene ikke kan få den nødvendige økonomiske hjælp til at forsørge det i hjemmet. Jeg kan bekræfte, at der fortsat altid skal ydes hjælp, hvis forældrene ikke selv har midlerne til at afholde udgifterne. Der kan også ydes hjælp til forsørgelsen, hvis familiens økonomi er så anstrengt, at selv forholdsvis beskedne ekstraudgifter vil være afgørende for, om barnet kan beholdes hjemme. Jeg vil følge udviklingen over et par år for at påse, at de nye regler anvendes på den lempelige måde, som det er hensigten.

Kommissionens overvejelser om *indvandrerbørn* vedrører de omkring 10.000 børn i alderen 0-6 år fra de såkaldte tredjelande, der bor i Danmark. Deres væsentligste problemer er dels en stor sygelighed, bl. a. som følge af manglende udnyttelse af de forebyggende helbredsforanstaltninger, dels en række psyko-sociale problemer forårsaget af bl. a. kulturkonflikten og den mangelfulde beherskelse af såvel modersmålet som det danske sprog. For at tilskynde mødrene til at benytte de forebyggende helbredsforanstaltninger foreslår kommissionen, at der oprettes mødregrupper og udstationeres kvindelige tolke i de områder, hvor indvandrerfamilierne bor. Kommissionen mener endvidere, at børnene under ophold i daginstitutioner bør kunne støttes i brugen af deres modersmål. Endelig foreslås det, at der inden for det al-

mindelige daginstitutionssystem gives tilbud, der særligt tager hensyn til indvandrerens behov.

Regeringen er positiv over for børnekommissionens overvejelser om at forbedre vilkårene for indvandrerbørn og deres familier. Som et led heri er der i år gennemført en lovgivning om tilskud til kommuner med særlig mange indvandrere. Generelt må foranstaltningerne for indvandrerbørn være et led i en samlet indvandrerpolitik, som der efter kommissionens opfattelse er et påtrængende behov for. Regeringen er enig heri og nedsatte derfor i februar 1981 et regeringsudvalg vedrørende indvandrere, som skal medvirke til at styrke koordineringen mellem de enkelte elementer i indvandrerpolitikken. Endvidere skal regeringsudvalget udarbejde en egentlig indvandrerpolitik. Børnekommissionens overvejelser vil indgå centralt i de enkelte ministeriers bidrag til arbejdet i regeringsudvalget.

Finansieringssystemerne.

I betænkningen beskrives en såkaldt kommunaløkonomisk ond cirkel, der skyldes sammenhænge mellem store sociale behov, et højt serviceniveau og en dårlig kommunal økonomi. Dette forhold kan medføre, at der sker en forringelse af de pågældende kommuners muligheder for at overholde deres forpligtelser omkring børnenes opvækstvilkår, for at anvende forsøg eller utraditionelle løsninger eller blot for at udvise imødekommethed over for socialt belastede befolkningsgrupper. De kommuner, der søger at leve op til deres forpligtelser efter lovgivningen, risikerer, at de højere skatter, der skal finansiere disse initiativer, jager de bedst stillede skatteydere, der måske ikke modtager særlig mange offentlige ydelser, over til andre kommuner, der forekommer økonomisk mere attraktive at bo i. En sådan udvikling vil kun forværre den socialt aktive kommunes økonomiske situation. Misforholdet mellem behovet i kommunen for sociale ydelser og muligheden for at finansiere disse bliver endnu mere udtalt.

Der er i indenrigsministeriet nedsat et udvalg til vurdering af det kommunale finansieringssystem, herunder behovet for ændringer i målingen og udligningen af udgiftsbehovene. Endvidere er der udarbejdet særlige til-